

CENTRIFUGERA MINDRE

-Du kan inte sitta här och häcka! Det finns en värld utanför öknen, sa Paulus.

Han kände sig frustrerad. Han talade till en begåvad och välutrustad man, mycket radikal och med många efterföljare, som inte tog sig an de stora missionsutmaningarna. Det tyckte i alla fall Paulus och fortsatte:

-Spanien. Du borde följa med till Spanien. Där har ingen förkunnat Kristus tidigare. Vilken utmaning! Vilken möjlighet. Jag känner hur pionjärblodet bubblar inom mig. Att alltid vara på väg mot nya djärva mål.

-Titta en ökenräv, utbrast Johannes. Är det inte fantastiskt att mitt i det till synes livlösa finns det liv, frågade Johannes utan att vänta sig ett svar.

-Du lyssnar inte på vad jag säger, bröt Paulus in irriterat. Vår gemensamma ledare sa gå ut i världen och Du sitter i öknen och tittar på djur.

-Du borde centrifugera mindre!

-Vad?

-Du borde centrifugera mindre, upprepade Johannes!

-Nu kommer du bort från ämnet igen. Du talar osammanhängande. Är det ökensolen och dammet som tagit ut sin rätt?

-Kristus i oss. Vilken djup sanning. Stannar du någonsin upp och tänker på det Paulus?

-Visst, visst, men nu är det avgörande Kristus till alla folk.

-Det är nog som jag säger: Du borde centrifugera mindre, sa Johannes åter igen.

Paulus började åter undra om han gjort rätt som tog sig tid att uppsöka Johannes. Tankarna for tillbaka till Balkan. Hur går det för Timoteos i Korint? Församlingen där är tämligen bångstyrig. Jag behöver fler i mitt missionsteam. Johannes Döparen verkade vara ett bra val. Många påpekade det. Men nu när jag träffar honom går han mig på nerverna. Karl verkar helt uppslukad av ett kontemplativt leverne.

-Man lär sig mycket här ute i öknen, fortsatte Johannes. Det är viktigt med mission inåt.

-Ärendet hastar, nästan skrek Paulus. Det är miljoner med människor där ute som väntar!

-Gud har all tid. Gud har inte bråttom, replikerade Johannes. Om Gud alltid hade lika bråttom som Du, varför lät han Kristus ligga lågt i 30 år och sedan bara vara verksam i tre år?

-Du gör mig galen! Jag borde aldrig ha kommit hit, sa den store pionjärmissionären.

-Många kommer hit. En del återvänder arga, andra omvänder och låter döpa sig.

-Nyckelordet är utåt, hävdade Paulus med eftertryck!

-Visst, bara det finns bärighet inåt, menade den vildhönungsätande profeten.

Båda tyckte att samtalet hade blivit onödigt polariserat. Paulus hade börjat fundera på om han inte borde skriva till någon församling om Kristus i oss. Johannes å sin sida fick tanken att tiden kanske var kommen då han skulle gå till vissa makthavare och säga ett sanningsord. Men det sa de inte till varandra.

-Du är väldigt aktivistisk Paulus och det är bra, sa Johannes i ett försök att öppna upp ett mer konstruktivt samtal. Jag är bara rädd att du bränner ut dig om du inte stannar upp och centrifugerar mindre.

-Nu sa du det igen! Vad då centrifugera mindre? Paulus var lite irriterad över att han som välutbildad inte riktigt kunde förstå vad Johannes menade.

-Centrifugala krafter slungar saker och ting utåt, sa Johannes i en lite mästrande och föreläsande ton. Det är den vanliga synen på mission. Utåt, ständigt utåt, alltid på väg, ingen rast, ingen ro. Gå ut till alla folk, för att citera en av oss båda mycket känd person.

-Precis! Där har vi det, bröt Paulus in. Vem kan säga emot det? Ut till alla folk sa han och inte sitt i en öken och glo! Paulus log triumferande.

-Vi kan aldrig tala liv, leva Kristus, över hela världen, om vi inte lever ett liv med Kristus. Det är mission inåt, fortsatte Johannes tämligen oberörd av Pauli kommentarer.

De förstod varandra, åtminstone delvis.

-Vi har rätt båda två, fast jag lite mera, sa Paulus i ett försök att skämta till det och avrunda samtalet. Han ville vidare. Jag tror att Kristi efterföljare i alla tider kommer att diskutera detta, avslutade han mer profetiskt än vad han kanske skulle ha velat.

Mats Tunehag

1994-11-20